

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:

Серпухоўская вул. д. № 12

Адміністрацыя прымае ад 1 да 2 гадз.

Адміністрацыя прымае ад 1 да 2 гадз.

Адміністрацыя прымае ад 1 да 2 гадз.

Адміністрацыя прымае ад 1 да 2 гадз.

Адміністрацыя прымае ад 1 да 2 гадз.

Адміністрацыя прымае ад 1 да 2 гадз.

Цана асобн. нум. 15 к.

Паўднёвая: з дастаўкай да дому ў Мінску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абвестак: за перыяд пятагу на 1-й страі, 1 руб. на апошні — 50 кап.

Штодзённая грамадзка-палітычная газэта.

35.

Менск. Субота 4 мая 1918 г.

Год I

АБВЕСТКА.

У пятніцу 3-го і суботу 4-го мая ад 8^{1/2} да 12 гадз. у Мені і ад 3 да 7 у вечары будзе выдавацца карэспандэнцыя, якая знаходзіцца ў памешканні Рускага Пачтамту на ўбярэнтарскай вуліцы адрэсатам паслы паказвання аса-
стах пасвядчэння.

Пачтовае упраўлен-
не. Менск.

Менск 4-е.

Беларусь і Вялікаросія.

Некалі апошні з «взяціх» міністраў самадзяржавія у Дзе-
адаваўся пра «Сьвєро-за-
адный край», што гэта — бага-
ейшая зямля, якая можа стаць
свободнай Расіі. Калі Расія ве-
ла да парлямэнтарызму,
значылася прада над стварэн-
нем нацыянальна-дзяржаўнай
рускай партыі. Ідэаламі яе
былі: Бобринскі, Пурышкевіч,
Брунскі, Шульгін, Менскі
Шмід і др. На розных гара-
лах стварыліся такія партыі,
блізкія па духу да ўладаўшай
бюрократыі.

Азіраючы ўвесь гэтакі ка-
зэнна-нацыянальны рух, вядо-
мы публіцыст «Новаго Време-
ні» Меньшыкоў пісаў, што Ма-
скаву, Цэнтральную і Цэнтр заха-
дзілі кадэты і лібералы, а Цэнтр
праўдзівай рускай нацыяналь-
най ідэі перасунуўся на Запад
— у Вільню, Кіеву, Менск і
Кішынёву.

Прыпомнім сабе, што калі
расійскае войско акупіравало
Галіцыю, туды сабраліся ўсе
правыя Расуд Думы і Расуд
Рады. Заходнія славяне былі,
як бы, едным аб'ектам імэ-
рыялістычнага расійскага сла-
ваафіцтва. Людзі стараліся
павесці ў ход усю сваю энэ-
ргію ў больш культурных стра-
нах, дзе грамадзянскае жыццё
было зусім вышэй, а парты-
яныя і нацыянальныя дыфе-
рэнцыяльныя пайшла далей.

У Цэнтральнай Расіі куль-
тура была больш прымітыў-
ная і там лёгка было зрабіць
толькі такую вульгарную ар-
ганізацыю як «Союз рускаго
народа» і то на казенныя гро-
шы. Ідэя інтэлігенцыя гэ-
роічна ішла «у народ» і не-
ла яму «зямлю і волю».

Такой нацыянальна-соцыялі-

стычнай партыяй былі сацыя-
лісты-рэвалюцыянеры. Другой
моцнай партыяй былі нацыя-
наль-лібералы кадэты. Яны злу-
чыла ўсе інтэлігентныя сілы
і сілы. Кадэцкія прэтры былі
— Масква, Пецярбург і зноў
жа Заходняя Расія давала ві-
лікія падтрымкі кадэтам. Го-
ты *Drang nach Westen* до-
сінь арыгінальны. Яго можна
вытлумачыць толькі тым, што
на Захадзе вытэсненая культа-
ра, больш народаў, больш ся-
рэдняга стану і імянацыйна-
ная конкурэнцыя ажыўляець
налітычнае жыццё.

На вейкім «усерасійскім»
абездзе некалі адзіны відны дзеяч
жалеў: «Шчаслівыя вы люд-
дзі у Вільні — у Вас есць на-
цыянальныя пытанні, а у нас
у Саратаве нам няма аб чым
гаварыць...»

Усесвєтняя вайна зрабіла
такі пераварот, што Беларусь,
Украіна, Літва, Балтыка вы-
ходзяць на заўсёгды з нацы-
янальных экспэрымэнтаў Вяліка-
росіі.

Там у Бельгіі ўся на-
цыянальная інтэлігенцыя выкі-
нута без астатку за борт, яна
ні на «народным шіру». А тут
на Беларусі другі абраз. Цэн-
тралістычную «усерасійскую»
ідэю вынаўляюць тут перш за
ўсё «інтэрнацыяналісты» с
напрамкам на Маскаву. Яны
актыўны, яны пры дзеле, яны
засядваюць у месцовай думе, у
Губ Земства; пчасьне толькі,
што гэта найбольш «гастрале-
ры» і «уражэныя Земскаго
Саюзу». Другая частка гэта
вытэсненая чыноўнікі, ні бела-
русы і ні тутэйшыя, бо толь-
кі сярэдняе і можае чыноў-
ніцтва — тутэйшы беларускі
элемент. І вось усе гэтыя ле-
выя і правыя «інтэрнацыяна-
лісты» ні прызнаюць ні бела-
русы, ні ідэі дзяржаўнасці
і дэманструюць гэта сваімі

рэзалюцыямі.

Што-ж вы, паны, прызна-
еце?

Далей ні можна.

Пастановам Выказаўшаго
Камітэту Агульна-беларускаго
з'езду быў створаны 20 лю-
таго г.г. Народны Сакрэтэрыят
Беларусі, які падзеліўся ўсім
правамі праўдзіваго Ураду.

Цяпер ні варта разглядаць
пытання на сколькі гэты акт
адпавядаў сытуацыі, якая была
нават у часе калі ён быў вы-
даны.

Цяпер час калі ні толькі
якая небудзь урадовая паста-
нова, але кожны грамадзянін
кожнага народу, павінен ні
прабаўляць дарэмна часу і ра-
біць, рабіць на карысць свае-
айчыны. Дарагі кожны мо-
мэнт.

Прайшло пэрых 70 дзён ад
часу ўтварэння Сакрэтэрыяту —
тэрмін роўны дзесяцім гадоў
звычайнага часу — і мы маем
права паглядзець, што зрабіў
Народны Сакрэтэрыят Бела-
русі для ўмацавання яе дзяр-
жаўна-нацыянальных ідэалаў.

На жалі абнавіўшыся с
чынасьцю Сакрэтэрыяту за
гэты час мы з смуткам для на-
шаго патрыятызму павінны
сказаць, што для ўмацавання
народна-дзяржаўных ідэалаў
Беларусі амаль што нічога ні
зроблена.

Народны Сакрэтэрыят пад-
гатаваў прыняцця Радай з'езду
і Радай Рэспублікі акты 9 і
25 сакавіка г. г., але нават і
гэтаго ні можна паставіць яму
у вялікую заслугу, бо падга-
тоўка заключалася толькі ў
напісанні праектаў грамад, а
саўсім ні ў патрэбных дыплё-
матычных і арганізацыйных
кроках.

І цяпер, як два месяцы та-
му назад мы стам на німаж-
ліва — нікім стонію арганіза-
цыі і выяўляем сабой нават
да зрабіўшыся нам суседскі-
мі Цэнтральных дзяржаў
«Terra inkognita».

Тыя крокі якія пачыналіся
нашым урадам як у адным так
і ў другім кірунку былі і ні-

далымі і вялі за сабой часа-
мі нават пагоршэнне беларус-
кай справы. Напрыклад па-
станова Рады аб дзяржаўнасці
беларускай мовы ў ініцыя-
ючых пакуль што беларускіх
дзяржаўных (па-за Радай, ра-
зумеюцца) установах нічога ні
перамяніла ў тых арганізацыях,
якія і да гэтаў існуюць пра-
вам «государства Російскаго»,
а калі у іх і змянілася што,
то хіба ў горшаму.

Рэалізацыя ў прэсе аб чы-
насьці нашых міністраў ні
глядзі на іх «благаналучны»
стыль нічога для добрага ста-
ну справы ні даюць. Наш ка-
рабель стаіць на мейсцы.

Вінаваціць у гэтым няздо-
лясьці адных толькі нашых
Народных Сакрэтэраў каторыя
назначаліся Радою нівыпадае.
І наагул мы ні хочам нікога
вінаваціць. Нам толькі хо-
дзіць аб тое каб напавіць
справу.

Цяпер у Раду ўлілася но-
вая сіла, якая творыць радны
пэвтр і яна павінна прынесць
з сабою новыя методы чы-
насьці, ні добрыя напраўкі да
старых.

Так сама ў ва ўсіх устано-
вах Рады — Старшыне і Сак-
рэтэрыяце ёй павінна быць
аддадзена належнае мейсцо,
каб новая сіла магла выявіцца
і ў працы. На нашае аданне яна
павінна правесці ніякаторыя
рэформы датычучыя ўнутра-
наго строю нашага пічынаго да
гэтуль міністэрства.

Адзіладаць далей нічога ні
можна. 70 дзён праны нашых
Народных Сакрэтэраў — досіць
доўгі адклад.

Трэба рабіць, рабіць!

П.

Абразкі с правінцыі.

(Па даўгінаўскаму гасцёўніцу).

У самай блакітнай далі, дзе
на абшары адмыжываецца не-
бо ад зямлі, выяваецца яр-
ка ратай с копкам... Ратай
старанна кратаецца ўнірод,
скіліўшыся над сахою, пра-
водзючы баразну ў вясновай
глебі.

Я выхаджу з бярэзніка ды

проста іду да яго. Падхаджу.

— Памажы, Божа!

— Дзякуй.

— Гэта дзед Сымон, с
суседняй вёскі. Ён тпрукае
коніку і падыходзіць да мяне,
тулячы мазалістай, чорнай ру-
кой зажмураныя вочы ад
сонца.

— Як маешся, Сымон?

— Бач, ні пазнаў, — кажа
ён, падаючы мне руку, — ба-
гацеіш. Але, бач, за тры гады,
як і ты пастарэў, і ён дзіві-
ца на мяне.

Пагутарылі аб-тых-аб сім.

А сусед Сымон усё пагле-
дае на маю папіросіну, як кот
на сало ўсё роўна.

— Ці ні курыць хочаш?

— Гм... ні накурыйся, ка-
лі пачок бакуну каштуе ча-
тэры рублі. Я частую яго па-
піроскай, доўга ўпрашываючы,
бо ён усё адпеківаецца, што
нібы то я даю яму запатта
даражую рэч, што восьім ка-
пеек каштуе...

Нарэшці сусед Сымон заку-
рывае і са смагай галоднага
глытае пахучы дымок.

— І соль у нас па рублю
фунт — жаліцца ён мне — а вось
хлеб каштаецца і такая лег-
кая праца ідзець... А каму
траба новыя нароты купіць дык
проста беда — шалёныя грошы
каштуюць. Скупавата і з на-
сёнем, а пуд аўса каштуе ка-
лі двадцаті руб., пуд бульбы
— чатэры рублі, ні набарэшся
грошай...

Сусед Сымон пагледае ў
сумнай задуме на далёкую
крушню.

С кім бы ні спаткаўся, ўсё
адна жалба, адна гаворка —
дарагоўня.

Сымон ўжо хоча брацца
зноў за саху, але, глянуўшы
на далекі крыж на гасцёўніцу,
ён застанавіўся, як-бы ўздзіў-
лены, зацікавіўся і л. «Бо мы
угледзілі, што каля крыжа
тоўпіцца грамадка людзей і
ківаюць крыж у розныя ста-
роны.

Што гэта можа быць...

— Пойдзем, глянем.

— Пойдзем.

І мы пайшлі.

Пакуль мы падышлі крыж
ужо лежаў; валіўшыся, ён
пераламаўся папалам бо быў

патта стары, гнілы і абросшы мохам.

— Суседаі, што вы гэта абрабілі? чаю? вапшо?

— Бо кажуць, знакам тым, што немцы патта любяць каталікоў, а крыж праваслаўя — тлумачуць людзі.

— Во то-ж глупецтвы, бо іце кажу я ім—пры чым уткрыж?

— А як-жа, а як-жа, — упіраюцца людзі—нікаторыя раюць нават абразы праваслаўныя хаваць...

— Эх вы, дурні. У немцаў усе людзі роўныя. Будзьце толькі справядлівымі, ды спакойнымі і ніхто вас чапаць ні будзе. Я ні мог наўчаць бо шкода мне было крыжа, каторы стаў тут ужо даўноўкадаўно. С самых малых гадоў памятаў я яго гэтакім старым, абросшым мохам.

Часта-часта я тут стаў на ўзгорку і паглядаў на млын, на сярэабную рэчку, на цёмны бор... Ішлі тут абозы, салдаты і расійскія і нямецкія—ніхто крыжа ні чапаў. А тут раптам... Эх вы, дурныя людзі! Злітуйся, Божа над імі!

Пайшлі людзі. Астаўся я са старым Сымонам. У Сымона у вачох стаялі сльзы. Ён жагнаўся і кажаў мне, што ён сам сваімі рукамі калісьці паставіў гэты крыж...

Доўга ад гэтага мейсца ні мог адыйсці Сымон.

Ні мог адыйсці і я.

А у вясновым запалістым небе купаліся жаўранкі і сьпевалі свае дзіўныя песьні. А водаць шэптала над сваліўшымся крыжам свае таемныя палкі белая бярозка...

З. Бадуля.

ВЯСНОЙ.

То ні сьнег,—то чэрэмха пьвіце
У злёдзеным пахучым садочку.

То ні сьнег,—то бирозка расьце,
То ні сьнег, а сямья матылькаў.

* * *

То ні шоўк—гэта руць пад гарой,
То вясны маладой арнаменты,

То ні скарб дарагі над зямлёй—
То прамешнаў блішчаць дымэнты.

* * *

То ні одзукі струн залатых,—
То жаўронак чаруе ратаў;

Ён у сьпевах вясновых, прастых
Хараство ніў-палёў ухваляе.

* * *

І, адаюцца, ні ў першы разок
Гэта шчасьце даруеш нам,

Божа,
Але вабінць вясновы дзянек
І насмешка воко ні межа...

* * *

Мая радасьць імяць да нябес.
Да бязмежных у далі наветані

І рабляе я братам бяроз,
Ручаў, матылькоў, кволых кветак.

* * *

Заналопен я рытмам зямлі,
Загубіўся ў ім, як пясчынкі.

Ні ігу я ад чар адыйсці,
Як ад дуба малад галішка.

* * *

Яна

На беларускім шляху.

З Масквы.

Маскоўская арганізацыя «Беларускай Народнай Грамады» пасля ад'езду п. п. Цвікевіча і Васілевіча перажывае крызіс. Моцна адчуваецца у гэтым рожніца палітычных паглядаў сяброў грамады, каторая з'яўляецца міжпартыйнай арганізацыяй.

— Зачыніўся маскоўскі «Арганізацыйны Вайсковы Камітэт».

— У Маскве існуюць нацыянальна-прафэсійныя арганізацыі беларусаў жалезнадарожнікаў і пачтавікоў.

— Арганізуюцца Беларускі хор, аркестр і драматычнае коло, якія маюць мэтай даходзіць з публічных выставаў зьвярнуць на карысьць уцекачоў—беларусаў.

— Сярод настаўнікаў і студэнтаў есць думка заснаваць «Беларускае т-во прасьветы».

— Аб тым як згодна з ачыстасцю асьветляюцца Мінскія справы у Маскве, можна судзіць па газ. «Дзяніца якая піша: «У Менску выходзіць на беларускім мове газэта «Беларуская зямля», якая злучыла ў сабе «Вольную Беларусь» і віленскі «Гоман». На расійскім выходзіць такжа «Беларуская Рада».

Апроч гэтых двух газет польскія і беларускія чорнасотнікі выдаюць газету «Беларускі Шлях».

Агульныя весткі.

БЭРЛІН. 1 гм. «Lok. anc.» з добра асьведомленага джэрада даведаўся, што нямецка-галандзкія перагаворы паўзлі добры зварот і можна спадзевацца у нідалежым часе іх задавальнаючага канца.

БЭРЛІН. 1 гм. «Вольф» ж. д. станцыя у Газбрук праз увесь дзень 29/IV знаходзілася пад сьніжняваным нямецкім артылерыйскім абстрэлам.

Значныя skutki абстрэлу пацверджваюцца безстароннімі сьведчэствамі заўважэньца многа пажараў.

ЖЭНЭВА. 30/IV. Газбрук у прошлым чацьвер быў эвакуіраваны пад асобым даглядам бургомістра і дэпутатаванага кн. Леміра.

ЖЭНЭВА. 1 гм. «Voss. Ztg.». Подлуг гэтых вестак с Парыжу, у Рэймсе разбурана 1000 дамоў. У астатніх днях абстрэл крыху зьменшыўся.

БЭРН 29/IV. Грачаскае пасольства у Барне апавесьціло, што паведамленьня парыжскіх газэтаў аб прылучэньні Грэнцы да Лейдэнскай умовы проці аддзельных замірэньняў ні маюць праўдзіватага характару.

РЫМ. 30/IV «Вольф» Аг. Стэфані паведамляе, што ў панядзелак у Рыме пачалася 2-я сэсія міжнароднай дэлягацыйнай канфэрэнцыі.

ГААГА 30/IV. Фламанскі зьвяз у Антверпене, зьвярнуўся да Фламандскай Рады с

прозьбаю пры мірных перагаворах дабіцца зварота Ліля, Араса і Камбра.

ГААГА 30/IV. «Daily Telegraph» паведамляе аб пазначанні лорда Мідлтона віцэ-канцэсам Ірляндзі. Мідлтон перакананы, што ніўвэштэ гомрулі, ні можна будзе правесці ў Ірляндзі і закону аб рэкрэацыйнай павіннасьці.

ВАРШАВА. Першымі праектамі, якія урад мае ўнесці ў Рату Стану, будуць: праект сэймавай устави і вайскавай устави.

Весткі з Расіі.

— Паставава Ц. К. Рускай Комуністычнай партыі 26/IV у Маскве, быўшы камісар ваенна-марскіх спраў Дыбенко выключан с партыі «за нігонораванне парушэньне выдадзенаго ім абавязку стаць на суд савецкай ўлады і за пагрому агітацыю ў ніпрывязкай савецкай ўладзе прэссе».—Сямейныя большавіцкія справы! Усе браты пажаніліся, от і грызуча.

—Ваенна-рэвалюцыйныя прыбыткі у Савецкай Расіі маглі-б сьмела паспрацаваць за першы прыз с царскімі даўнейшымі кароннымі судамі: 26/IV у Маскоўскім В. рэвалюц. прыбыткі быў суд над «в.-определяющим» В. Н. Шарамецевым.

Абвінавачваўся ён за агітацыю, якую вёў ложучы у ваен. лазарэці сярод другіх хворых. Ён угаварываў іх ні прызнаваць савецкай ўлады і ні хадзіць зьмяць паголаў гаворучы што ён па першаму ні ведае такога распараджэньня, а па другому, прысягнуўшы Карпілаву ні будзе слухаць прыказу Савецкага ўраду.

Шарамецеву толькі 18 гадоў. Сваё павядзэньне ён тлумачыў тым што па яго паракананню «савецкая ўлада ні давадзе Расію да добра». Воінская пашана ні пазволіла яму скінуць пагонаў.—«Толькі у нігодных пашанам іх эдзіраюць, а я ні ў чымні правініўся».

Суд прызнаў Шарамецева вінаватым і асудзіў яго па 17 гадоў цяжкіх прымусовых работ, узятцём яго над арэшт накуль такія работы ні арганізуюцца.

«Вінаваца» пачуўшы вырок упаў без памяці...

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Беларускі рух уцекачоў, разслоены пасумежных (з Менскай) губэрнях і на поўдні—Пацярыйна-наспускай, Палтаўскай, Харкаўскай і др. мае выліца ў хуткім часе ўніструмыны патак. Украінская Рада працуе ў гэтым кірунку, каб даць мажлівасьць уцекачам (Гродзенскай, Ковэнскай, Віленскай губ. і др.) вярнуцца да родных жылішчаў. І Менску, як нямі-

Афіцыйнае паведамленьне нямецкага вярхоўнага камандаваньня за 3 мая 1918 року.

З А Х А Д: На нікаторых вучастках баевых фронт ажыгуляе артылерыйскі агонь. За моцным артылерыйскім агнём паследавалі дзе-ні-дзе ніпрывязка атакі газы Влер-Братаннэ і на захадным беразі Адры.

У часе контр-атакі мы узялі палонных. А больш рабта пяхоты абмешчывалася разьведкаю. На Латарынгскай фронті мапнейшая дзейнасьць ніпрывязка працягвалася.

У С Х О Д: Украіна. Мы пасуваціся з ліві Пацярыйна-наспу—Харкоу да Данецкай абласці. На Азоўскім моры занялі Таганрог.

Першы-Генерал-кватэрмэйстар фон-Людзидорф.

нучаму пункту, прыдзеца вынесці на сваіх плечах увесь ціжармільённай хвалі уцекачоў. З гэтай прычыны глаунае упраўленьне акупаваных вобласцей у Коўні апрацавала плян перправы уцекачоў, па якому будучы кіравацца строга і акуратна.

Сярод арандатараў на архіерэйскіх, манастырскіх і саборных зямлях цыркуліруюцца весткі аб апрацаваным духоўным ведамствам агульным тэксе кантракту (12 гадоў з вольнай надбавкай арэнды па аканчэньні строка умовы).

А то дагэтуль умовы аранды былі ніаднастайныя: дзе лягчай, а дзе цяжэй. Як відаць гэта «добра» манеру духоўнай адміністрацыі пераняла ад камароўскага вотчыніка Ваньковіча.

Налезьнадарожнікам Л. Р. ж. д. Радаю «народных» камісараў з Масквы заяўлена апошнімі днямі, што яны вінавацяць толькі глаунае начальство за нідапушчэньне вывозу з Менску мення пры большавіцкім бегстве.

Гэтакім чынам большавікі вабіюць да сябе на службу ніжэйшыя элемэнты служачых.

У пушчынскай бібліятэцы у Вялікадні мае быць гадавое агульнае сабранне членаў, дзеля разгляду і пацверджэньня падраўнкаў за мінулы год і сьметы на цяперашні. Так сама маюць быць выбары праўленьня і рэвізыйнай камісыі.

У старшынні праўленьня пэна пройдзе пані Кодзіс, каторая вельмі шмат працавала дзеля здабываньня для бібліятэкі клясычнай, навукова-грамадзянскай літэратуры, захопленай у зямсаюза і Согора большавікамі, а затым польскімі легіянерамі.

Перапоўнены шпіталі чырвонага крыжу (у раёне Александроўскага вагзала), і мейсцовага (Мікалаеўскай). Паралельна з гэтым ні прыймаюць зусім хворых у земскіх шпіталях—а) губэрнскі (Александроўскай) і б) для хронічных (ваенны магільнік с прычынні дахзату грошей).

Другім боновым бюро (Саборная, д. Айзэнштата) праца усе ні наладжываецца—мело адчыніцца на 30 красавіка і нічога з гэтаго ні выйшло.

А мейсцовы харчовы апарат ні хоча знаць, што гэта ні проста «хвасты», а жывыя людзі выстаіваюць цэлымі суткамі на вуліцах...

Дзеля ачытні гораду прэстаўнікі нямецкай ўлады за апошнія дні абходзяць шмат кварталаў, найбольш брудных глауным чынам на акраінах прапачуючы домаўласнікам упраўляючым домамі ачы-

сціць двары і вуліцы зараз-ж

На Троіцкім пляцу учора, з. 3 мая, «традыцыйнае» то жышчо перад вялікаднем прайшло ціхо, без усяляка падвозу.

Цэны гэты самыя, што усе раду, апрача:

Сыр — — 20 р. штука
Масло — — 15 р. фунт
Каубаса (ні з каніны) 6 р.
Яйкі — — 3 р. дзсят

Кс. Міхалькевіч, калішні прабашч Залатагорскага касьцёлу ў Менску, дзе стаяў на чале польскага клярыкальна-швіністычнага руху, цяпер увольны ад абавязкаў загалдык Віленскай р. к. дыцэтэраў зьбіраецца зноў пераехаць у Менск. На сваім становішчу Вілнскі кс. Міхалькевіч адначуўся як заўзятый працуні нацыянальнага літоўскага адрэджэньня і сваю ніхавоту д. яго давеў да таго, што ўціканыя ім літоўскія ксяндзы змушаны былі зьвярнуцца скаргаю на віленскія дыцэтэральныя справы аж да сьв. Прастолу у Рыме.

Нашто ён з яго паглядаў будзе тутак у Беларусі Менску—німа ведама.

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтва Т-во «Зарынка».

А Б В Е С Т К І

Местовая школьная камісія

уладжываець 7 і 8 мая г. г. дзень а 2½ гадз.

даромовы прэдастаўленні

у мейсцовым тэатры для вучняў вышэйшых і ніжэйшых школ. Вучні зьбіраюцца пашколах. Усіх ніпапавешчаных просіць даведывацца у Кіраўнікоў школ.

Т. З. КАЦ.

(Менск, Губэрнатарская, 16)

— СКЛАД —

пішучых машын, вялікадзяду канцэлярыіх прыладаў.

Самы вялікі выбар і самы танныя цэны.

Згублен кніжкі

аб аканчэньні Радашкоўскага Гарадзкага вучылішча, выданы на імя

Янкі БЭКІША

лічыць нідзейскаватальным.